

ligne Modsætningerne indenfor Venstre end for at uddybe den. — Til den Bemærkning, som det ærede Medlem fra Middelfart (Slengerik) gjorde med Hensyn til den historiske Fremstilling, vil jeg sige, at jeg ikke tror, jeg har tilsidesat nogen Pligt, der naturligt paahviler mig, men det er muligt, at jeg har gjort Brud — ikke paa den Tradition, som det ærede Medlem fra Middelfart tænker paa —, men paa en anden Tradition, der i hvert Fald til visse Tider har eksisteret i dette Ting, nemlig den Tradition, at en Ordfører ikke gerne maatte tale under en Time. Jeg tilstaar, at jeg har syndet mod denne Regel, jeg talte i Gaar kun 11 Minutter, og jeg skal i Dag bestræbe mig for, selv om jeg kommer til at tale noget længere, i hvert Fald ikke at naa op paa tilnærmelsesvis den fulde Time.

Den historiske Fremstilling, som det ærede Medlem fra Middelfart (Slengerik) i Gaar gav af Brændevinsskattens Historie, forekom mig at lide af væsentlige Mangler. Man kan vistnok ikke forlange af en Historiker, at hans Fremstilling skal være ganske upaavirket af den Mening, han selv har dannet sig om de Begivenheder, som han vil fremstille, men det, man kunde forlange, ogsaa af det ærede Medlem fra Middelfart, er, at der bag Fremstillingen kan mærkes en Bestræbelse efter — eller for at bruge den Vending, som han selv gjorde Brug af — en alvorlig Villie til at ville give en objektiv Fremstilling, men jeg skønner ikke, at der bag den Fremstilling, vi hørte i Aftes, laa en saadan alvorlig Villie eller alvorlig Bestræbelse, thi paa mig gjorde det ærede Medlem nærmere Indtryk af under denne Fremstilling at være optraadt som Maler end som Historiker. Han gjorde paa mig mest Indtryk af at ville give os et Billede af Brændevinsskattepolitikens Historie ned gennem Tiderne, malet i den Belysning, hvori han ønskede, at vi skulde se Begivenhederne. Jeg skal blot her, idet jeg i øvrigt ikke skal gaa stærkt i Enkeltheder, indskrænke mig til at nævne et Par af de Ting, som Historikeren, det ærede Medlem fra Middelfart, ganske har overset og undladt at vide Besked med. Det ærede Medlem nævnedes vel, at Brændevinsskattelov-

forslaget i 1900 blev afvist ved en Dagsorden — alle ærede Medlemmer kende det naturligvis i Forvejen, og for saa vidt kunde det ærede Medlem sige, at det var unødvendigt at gentage det, men det samme kunde man saa ogsaa sige om det ærede Medlems hele historiske Fremstilling, thi alt, hvad der vedrører Brændevinsskatten, er bekendt for de fleste ærede Medlemmer af Tinget — men det ærede Medlem gav os ingen Forklaring af den Motivering, hvormed Brændevinsskatten i 1900 blev afvist. Jeg skal derfor, skønt det er sket tidligere — maaske flere Gange — tillade mig at oplæse den Dagsorden, som blev vedtagen i Folketinget i Marts Maaned 1900. Den lyder saaledes: „Idet Folketinget udtaler, at det ikke finder det ønskeligt at foretage en Forhøjelse af Afgiften paa Brændevinsbrænding i det Øjemed at tilvejebringe hel eller delvis Dækning af den ved den foreslaaede Revision af Toldloven fremkommende Indtægtsnedgang, og at der for Tiden ikke i øvrigt foreligger nogen finansiell Trang, som kunde begrunde, at Folketinget gav sit Samtykke til en Forhøjelse af den nævnte Afgift og overlod de derved indkommende Midler til Forvaltning af den nuværende Regering, gaar Tinget over til den følgende Sag paa Dagsordenen“. Vi se altsaa, at det daværende Flertal har haft flere Grunde til ikke paa det daværende Tidspunkt at gaa med til en Brændevinsbeskatning, blandt andet den, at der den Gang sad en Regering, som var Udtryk, ikke for Flertallet i dette Ting, men kun for et lille Mindretal, at der ikke den Gang var nogen finansiell Trang til Stede, og at man overhovedet ikke vilde gaa med til, at en Brændevinsskat skulde tjene til hel eller delvis Dækning af en saadan Nedgang, som maatte finde Sted ved en ny Toldlov. For at der nu ingen Tvivl skal være om, hvad der var Meningen med det, som var udtrykt i denne Dagsorden, har den Mand, der i Marts Maaned 1900 var Ordfører for Flertallet i Salen, for Venstre, nemlig Christopher Hage, udtrykkeligt gjort opmærksom paa, at ved Vedtagelsen af denne Dagsorden bandt man hverken Partiet eller Partiets enkelte Medlemmer med Hensyn til den Stilling, man i Frem-